

Międzynarodowa polityka wobec narkotyków

Global Drug Policy

Kasia Malinowska-Sempruch

Międzynarodowy Program Polityki Narkotykowej, Open Society Foundations

Abstract – Global drug policy, organized under the aegis of the UN and based on the three international conventions, is implemented differently around the world. Most countries take a prohibitive approach, that emphasizes punishing people involved with drugs. There are however countries that focus on the health aspects of drug use, paying more attention to the care and treatment of drug dependent persons. Unfortunately, in many countries there is restricted access to substitution treatment (or it is not available at all) – an intervention which minimizes the risk of people who inject drugs from becoming infected with HIV and allows for societal normalization and reintegration. The most critical situation can be observed in Asian countries, where unethical and non-evidence-based treatment is offered, frequently in violation of human rights. Some countries, despite the objections of numerous human rights organizations, continue to apply the death penalty for drug offenses. In response to the unsatisfying situation, the Global Commission on Drug Policy released a groundbreaking report in June 2011 in which its authors – prominent representatives of politics and culture – call for changes to the current approach and for an international debate to look at alternative policy responses. The report contains a number of recommendations considered as necessary – according to the Commission – to improve the current situation. The Commission proposes to desist from the criminalization and marginalization of drug dependent persons and offer health and treatment services that are based on harm reduction principles. It also encourages governments to test the viability of models to legalize certain drugs, e.g. marijuana.

Key words: drug policy, opioid substitution therapy, HIV, harm reduction

Streszczenie – Światowa polityka wobec narkotyków, prowadzona pod patronatem ONZ i oparta na trzech międzynarodowych konwencjach, w różnych regionach świata jest realizowana w różny sposób. Większość krajów charakteryzuje podejście prohibicyjne, opierające się głównie na karaniu osób mających styczność z narkotykami. Są jednak państwa, które skupią się na aspekcie zdrowotnym, kładąc większy nacisk na opiekę i leczenie osób uzależnionych. Niestety w wielu krajach zaobserwować można ograniczony dostęp do leczenia substytucyjnego (lub jego całkowity brak), które w dużym stopniu minimalizuje ryzyko zakażenia HIV u osób przyjmujących narkotyki dożylnie, a także umożliwia im powrót do prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie. Najgorsza sytuacja panuje w krajach azjatyckich, gdzie stosowane są nieetyczne i nieoparte żadnymi naukowymi dowodami metody leczenia, często uwłaczające godności ludzkiej. W niektórych państwach, mimo licznych sprzeciwów organizacji broniących praw człowieka, w dalszym ciągu stosowana jest kara śmierci wobec osób skazywanych za przestępstwa narkotykowe. Odpowiedzią na panującą złą sytuację ma być wydany w czerwcu 2011 roku

Referat, na podstawie którego przygotowano ten artykuł, został przedstawiony na II Konferencji Polskiego Towarzystwa Badań nad Uzależnieniami (Warszawa, 28–29.09.2010)